

6. Ali je treba člen 8(1) Direktive 2014/42/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o začasnem zavarovanju in odvzemu predmetov, ki so bili uporabljeni za kazniva dejanja, in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, v Evropski uniji razumeti tako, da zagotavlja uporabo načela domneve nedolžnosti in prepoveduje odvzem, ki ne temelji na obsodbi?

⁽¹⁾ UL 2014, L 127, str. 39.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Commissione tributaria provinciale di Napoli (Italija) 5. aprila 2018 – easyJet Airline Co. Ltd/Regione Campania

(Zadeva C-241/18)

(2018/C 240/28)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Commissione tributaria provinciale di Napoli

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: easyJet Airline Co. Ltd

Tožena stranka: Regione Campania

Vprašanje za predhodno odločanje

Sodišče Evropske unije naj na podlagi svojih pristojnosti iz člena 267 PDEU odgovori, ali je treba člena 4 in 5 ter prilogo II Direktive 30/2002/ES ⁽¹⁾ razlagati tako, da s temi določbami Unije ni združljiv člen 1, odstavki od 169 do 174, zakona dežele Kampanija št. 5/2013, ker pred določitvijo davka ni izveden globalni načrt glede ukrepa, ki ga je treba sprejeti za zmanjšanje zvočnih emisij na letališčih in sosednjih območjih v smislu člena 5 in Priloge II k tej direktivi.

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/30/ES z dne 26. marca 2002 o oblikovanju pravil in postopkov glede uvedbe s hrupom povezanih omejitev obratovanja na letališčih Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 6, str. 96).

Tožba, vložena 13. aprila 2018 – Evropska komisija/Irska

(Zadeva C-261/18)

(2018/C 240/29)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: M. Noll-Ehlers, J. Tomkin, agenta)

Tožena stranka: Irska

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

- razglasi, da Irska s tem, da ni sprejela potrebnih ukrepov za uskladitev z drugo točko obrazložitve sodbe Sodišča v zadevi C-215/06 ⁽¹⁾, *Komisija/Irska*, ni izpolnila obveznosti iz člena 260 PDEU;
- Irski naloži, naj Komisiji plača enkratni znesek 1 343,2 EUR, pomnožen s številom dni med odločbo v zadevi C-215/06 in bodisi z uskladitvijo Irske s to odločbo bodisi s sodbo v tem postopku, glede na to, do česar je prišlo prej, v minimalnem znesku 1 685 000 EUR;

- Irski naloži, naj Komisiji plača denarno kazen v višini to 12 264 EUR na dan od dne razglasitve sodbe v obravnavanem postopku do dne uskladitve Irske z odločbo v zadevi C-215/06; ter
- naj Irski naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Irška mora v skladu s členom 260 (1) PDEU sprejeti potrebne ukrepe za uskladitev s sodbo Sodišča v zadevi C-215/06. Ker Irška ni sprejela potrebnih ukrepov za uskladitev z drugo točko obrazložitve te sodbe, je Komisija zadevo predložila Sodišču.

Komisija v vlogi predlaga, naj Sodišče Irski naloži plačilo enkratnega zneska 1 343,2 EUR na dan in denarno kazen 12 264 EUR na dan. Znesek enkratnega plačila in denarne kazni je bil izračunan ob upoštevanju resnosti in trajanja kršitve ter odvračalnemu učinku, ki temelji na plačilni sposobnosti te države članice.

⁽¹⁾ Sodba z dne 3. julija 2008, Komisija/Irška, C-215/16, EU:C:2008:380.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Markkinaoikeus (Finska) 27. aprila 2018 – Oulun Sähkönyynti Oy

(Zadeva C-294/18)

(2018/C 240/30)

Jezik postopka: finščina

Predložitveno sodišče

Markkinaoikeus

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Oulun Sähkönyynti Oy

Tožena stranka: Energiavirasto

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je člen 11(1) Direktive 2012/27/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o energetske učinkovitosti, spremembi direktiv 2009/125/ES in 2010/30/EU ter razveljavitvi direktiv 2004/8/ES in 2006/32/ES ⁽¹⁾ treba razlagati tako, da podelitev popusta na osnovno pristojbino za dostop do elektroenergetskega omrežja na podlagi vrste izdajanja računov, ki jo izbere končni odjemalec, pomeni, da končni odjemalci, ki popusta niso deležni, računov in informacij o obračunu ne prejemajo brezplačno?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje za predhodno odločanje nikalen in je podelitev zgoraj omenjenega popusta lahko dovoljena: ali izhajajo iz Direktive 2012/27/EU posebni dodatni pogoji za presojanje dovoljenosti popusta, ki jih je treba upoštevati, kot na primer, ali popust ustreza prihranku pri izbrani vrsti izdajanja računov, ali se popust nanaša na število izdanih računov oziroma ali se popust lahko obračuna skupini končnih odjemalcev, ki so s svojo izbiro vrste izdajanja računov prihranek ustvarili?
3. Če priznanje popusta, navedenega v prvem vprašanju za predhodno odločanje, pomeni, da so bili drugim končnim odjemalcem, ki niso izbrali posebne vrste izdajanja računov, stroški zaračunani v nasprotju s členom 11(1) Direktive 2012/27/EU: ali izhajajo iz prava Unije posebne zahteve, ki jih je treba upoštevati pri odločanju o vračilu stroškov?

⁽¹⁾ UL L 315, str. 1.